

Jeg vil godt understrege, at jeg ikke har til hensigt at gå ind i substansen i besvareelserne. Jeg kan ikke stå her og svare på en række tekniske kommunaløkonomiske spørgsmål, det må man klare i Kommunaludvalget og Finansudvalget og på anden vis. Det, jeg svarer på, er, om forløbet ser ud til at have været rimeligt, altså om der er svaret på spørgsmålene. Jeg har ikke grundlag for at antage andet, end at man har søgt at svare inden for en rimelig frist, og at man har svaret på substansen efter bedste evne, og jeg vil gerne gentage her, at det er sådan, jeg ser det.

Ole Stavad (S):

Med hensyn til det sidste, statsministeren siger, må jeg sige, at så er statsministerens vurdering af evnerne væsentlig lavere end min vurdering af evnerne, både når vi taler om Finansministeriet og Indenrigsministeriet.

Jeg er helt enig med statsministeren i, at man – og det bør man også forvente, når der er politisk uenighed – kan få svar, som man ikke er enig i, og hvis det kun var det, det handlede om, ville jeg stå last og brast med statsministeren i denne sag. Men det, der er problemet, er jo, at her er der ikke politisk uenighed om nogen former for substans. Som jeg hører statsministeren, er der politisk uenighed om, hvorvidt Folketinget har ret til at få stillet den ekspertise, som findes i ministerierne, til rådighed for at få afklarende besvarelser, så vi kan få den politiske debat på et afklaret grundlag.

Det, fru Pia Gjellerup har spurgt til, er jo, hvordan de regler, som regeringen nu har fået vedtaget med et snævert flertal her i Folketinget, vil komme til at virke, når de kommer i anvendelse. Det er det, vi ikke har kunnet få svar på, og det er det, der er utilfredsstillende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Uden at tage stilling til selve substansen må jeg igen sige – rent principielt og også baseret på egne erfaringer – at der nogle gange kan spørges om mere, end man er i stand til at svare på. Den situation kan man af og til komme i, også her i Folketinget.

Jeg synes sådan set ud fra en overordnet betragtning, at situationen er, at der er stillet en række spørgsmål, og at der er kommet svar på dem alle. Jeg kan jo ikke ændre noget ved, at der er politisk uenighed og diskussion, men jeg er nødt til at sige – hvis jeg skal sætte det meget på spidsen – at Folketinget jo altid har et redskab til

at sige til en minister, at der er noget, man vil have gjort anderledes. Så siger et flertal til ministeren, at det skal gøres sådan og sådan, det er jo parlamentarisme.

Men sådan ser tingene altså ikke ud til at ligge i denne sag. Det er jo en ærlig sag, at en opposition kan være utilfreds med de svar, den modtager, men jeg er bare nødt til at gentage, at det kan jeg jo ikke gøre så forfærdelig meget ved.

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil bare sige til de mennesker, som skulle overvære denne debat, at hvis de tror, det er et substansspørgsmål, vi er uenige om, er det også tilfældet. Men det er slet ikke det, vi diskuterer, og det ved statsministeren også godt.

Statsministeren prøver at bilde alle, der følger debatten, ind, at der er tale om en kompliceret substans. Nej, det er der ikke. Vi spørger, om regeringen vil forklare funktionen af de to modeller, som den har bedt om Folketingets tilslutning til, og svaret er, at da man ikke regner med at skulle bruge modellerne, agter man ikke at svare på, hvordan modellerne vil virke. Så spørger vi, efter at de er vedtaget, om regeringen nu har mere lyst til at fortælle om dem, for nu kan der jo ikke blive ballade i Folketingssalen eller tvivl om beslutningen. Svaret er, at man blot kan henviser til det første svar, som altså var, at man ikke ville svare.

Kl. 13.30

Det næste er, at man så siger: Nej, det er meget svært at svare. Det må man egentlig ikke håbe det er. Når man har bedt Folketinget om at vedtage nogle modeller, må vi da gå ud fra, at man har overvejet meget nøje, hvad det er for nogle modeller, man har bedt Folketinget om at forholde sig til.

Når der så kommer noget, der minder om et svar på vores spørgsmål om, hvorvidt man skal forstå modellen sådan, siger man: Ja, for den enes vedkommende er det rigtigt, men for den andens vedkommende skal den ikke forstås sådan.

Så kunne man jo forestille sig, at der på næste side stod, at det derimod skulle forstås sådan og sådan. Nej, det står der heller ikke.

Så jeg kan konstatere, at statsministeren mener, at det er en saglig, redelig, ordentlig og indsigtfuld måde at svare på. Det synes jeg er helt utilstedeligt, det er ikke engang bekymrende, det er helt utilstedeligt. Det tror jeg i øvrigt også at statsministeren mener, men det er bare lidt pinligt at sige, for så skal han sætte en minister